

ಸದರ ಮತ್ತು ತನ್ನೊಡನೆ ತೋರುತ್ತಿರುವಷ್ಟೇ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಆಕೆಯೊಡನೆ ವರ್ತಿಸುವ ರೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಕುತೂಹಲ ಉಂಟಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅಪ್ಪನೊಡನೆ ಕೇಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡು ಅಭಿಯ ತಲೆಯೊಳಗೆ ಏನೇನೋ ಯೋಚನೆಗಳು ಬಂದವು. ಒಂದಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ ಇನ್ನೇನು ನಿದ್ರೆ ಬಂತು ಎನಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತಟ್ಟನೆ ಅಭಿಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಯೋಚನೆ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಬಂದೆರಗಿತು. 'ಹೌದು ಅವು ಅಮ್ಮನ ಆಭರಣಗಳು! ಅವಳು ಅಪ್ಪನಿಂದ ಕೇಳಿ ಪಡೆದಳೆ, ಅಪ್ಪನೇ ಕೊಟ್ಟರೆ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯೂ ಬಂದು ನಿದ್ರೆಯನ್ನು ಹೊಡೆದೋಡಿಸಿತು. ಅಪ್ಪನೊಡನೆ ಕೇಳಲು ಆಗದು, ಆಕೆಯೊಡನೆ ವಿಚಾರಿಸಲೂ ಆಗದು. ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಸ್ಥಾನ ಏನು?

ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ, ಅಭಿಯ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಲೆಂದೇ ಸನ್ಮತಿ ಆ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳಬೇಕೆಂದೇ ಅವಳು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಂಭವವಿದೆ ಎಂದು ಅಭಿಗೆ ಅನಿಸಿದಾಗ ಅವನಂದುಕೊಂಡ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರದು ಒಂದೊಂದು ಲೋಕ, ಅಪ್ಪನ ಲೋಕ ಅಪ್ಪನದು, ಅದು ನನ್ನದಲ್ಲ; ನನ್ನ ಲೋಕ ನನ್ನದು ಎಂದುಕೊಂಡ. ಹಾರಿಹೋದ ನಿದ್ರೆ ಮರಳಿ ಬರಲು ಮೂರ್ಛಾಲ್ಕು ಗಂಟೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತು.

ಅಭಿಗೆ ಅಪ್ಪನ ಮೇಲೆ ಅಪಾರವಾದ ಪ್ರೀತಿಯಿತ್ತು. ಅಪ್ಪನಲ್ಲಿ ಏನೇ ಬದಲಾವಣೆಯಾದರೂ ಆ ಪ್ರೀತಿ ಯಾವತ್ತೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇರುವಂಥದಾಗಿತ್ತು. ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನಿಗಾಗಿ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಕೊಡಲೂ ಸಿದ್ಧ ಎಂದು ಅವನು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಈಗಲೂ ಅದೇ ಮನೋಭಾವ ಅಭಿಯದಾಗಿತ್ತು. ಅಪ್ಪನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಅಭಿ ಕನಸು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಊಹಿಸಲಾರ.

22

ಅಭಿ ಜಪಾನಿಗೆ ಹೋದ ಬೆನ್ನಲ್ಲೇ ಅಮರೇಶ ಬಂದ. ಸನ್ಮತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ಕರೆದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಿ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿ ಚಿಲಕ ಹಾಕಿ ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಕೇಳಿದ, 'ಸನ್ಮತಿ, ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಪರಿಚಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಲಿವಿಂಗ್ ಟುಂಗದರ್ ಸಂಬಂಧ ಆರಂಭಗೊಂಡ ದಿನವೇ ನಾನು ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ನಿಂಗೆ ನೆನಪಿದೆಯೇ?'

'ನೆನಪಿದೆ ಅಮರ್, ಈ ಪ್ರಪಂಚ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಣ್ಣ ತಂಗಿ ಎಂದೇ ತಿಳಿಯಬೇಕು' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಿ. ಯಾಕೆ ಅಂತ ನನಗೆ ಯಾವತ್ತೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. 'ಯಾಕೆ ಅಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ತಿಳಿಯುತ್ತೆ' ಎಂದ ಅಮರೇಶ, 'ಈಗ ನಿನ್ನ ಮತ್ತು ನರಹರಿಯ ನಡುವೆ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಸಂಬಂಧ ಏನು ಅಂತ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಅದೇನು ಪ್ರೀತಿ ನಿನ್ನದು, ಅದೇನು ಒಲವಿನ ಮಾತು, ಒಲವಿನ ಹಾವಭಾವದ ನಯ ಏನಯ!' ಅಮರೇಶ ನಕ್ಕ.

ಅಮರೇಶ ಏನು ಹೇಳತೊಡಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಸನ್ಮತಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. 'ಎಲ್ಲಾ ಸರಿ. ಆದರೆ ನಿನ್ನ ನನ್ನ ಸಂಬಂಧದ ಸುಳಿವು ಕೂಡ ನರಹರಿಗೆ ಸಿಗಬಾರದು' ಅಮರೇಶನಿಂದ.

'ಈ ತನಕ ಆ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಾಧನೆಯೇನೂ ಅಲ್ಲ' ಎಂದಳು ಸನ್ಮತಿ.

'ಅದಿರಲಿ, ಇನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಏನು ಹೇಗೆ ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರ ಈಗ ಆಗಬೇಕು'.

ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನನ್ನು ಕಾಣಲು ದಾವಣಗೆರೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಅಮರೇಶ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಬೇರೆಯೇ ಊರಿಗೆ. ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನನ್ನು ಕಾಣಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಸನ್ಮತಿ ಕೂಡ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ. ಸುಳ್ಳುಗಳ ಲೋಕದ ರಾಣಿಯಾಗಿದ್ದ ಸನ್ಮತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದರಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಸತ್ಯದ ವಿಚಾರ ಇತ್ತು. ಅವಳ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನ ವಿಚಾರ. ಸನ್ಮತಿ ತಾನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರವಳು ಎಂದದ್ದು ಸುಳ್ಳು, ಸನ್ಮತಿ ಕುರುಬರವಳು. ಅವಳ ಗಂಡನಾಗಿದ್ದ ಮುರಲಿ ದಲಿತರವನು ಎಂದುದು ಸತ್ಯ. ಮುರಲಿಯೊಡನೆ ಡೈವೋರ್ಸ್ ಆದದ್ದು ಸುಳ್ಳು. ಒಂದು ಸಾಯಂಕಾಲ ಅಮರೇಶ ಸನ್ಮತಿಯೊಡನೆ ಮೆಲುದಿನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ, 'ರಾತ್ರಿ ಒಂಬತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ನಿನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿ ಮಲಗಬಿಡು. ನಿದ್ರೆ ಬಂದರೆ ಮಾಡು. ಏನು ಯಾಕೆ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಡ' ಎಂದ.

ರಾತ್ರಿ ನರಹರಿಗೆ ಊಟ ಬಡಿಸಿ, 'ಯಾಕೂ ತಲೆ ಸಿಡಿತ. ನಾನು

ಮಲಕ್ಕೊಳ್ಳಿ' ಎಂದಳು ಸನ್ಮತಿ.

'ನನ್ನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಶೆಲ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಔಷಧಿ ಇರುತ್ತೆ ತಗೊ' ಎಂದ ನರಹರಿ.

'ಔಷಧಿ ಏನೂ ಬೇಡ. ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋದಳು ಸನ್ಮತಿ.

ಹತ್ತು ಗಂಟೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಮರೇಶ ನರಹರಿಯ ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲು ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಡಿದು, 'ಸರ್, ಒಳಗೆ ಬರ್ಬಹುದಾ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

'ಏನು ಅಮರೇಶ? ಬಾ' ಎಂದ ನರಹರಿ.

'ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಲಸವಿದೆ' ಎಂದು ಅಮರೇಶ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ನರಹರಿಯೊಡನೆ, 'ಬಾ ಕುಳಿತುಕೊ' ಎಂದ. ಇದೇನು ಈತ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ನರಹರಿಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದರೂ ನರಹರಿ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದ.

ಅಮರೇಶ ಸ್ಲಾಪ್ ಪೇಪರ್ ಹಾಳೆಯನ್ನು ನರಹರಿಯ ಮುಂದೆ ಇರಿಸಿ, 'ಮಿಸ್ಟರ್ ನರಹರಿ, ಇದನ್ನು ಓದು' ಎಂದ. ಆತ ಸಂಬೋಧಿಸಿದ್ದ. ನರಹರಿ ಅದನ್ನು ಮೌನವಾಗಿ ಓದಿದ. ಕಾಗದದ ಬರಹದಲ್ಲಿ, 'ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಶಾಲ್ವಲಿ ದೀರ್ಘ ಕಾಲ ರೋಗಗ್ರಸ್ತಳಾಗಿದ್ದು ವಿಧಿವಶಕಾದ ಬಳಿಕ, ವಿಚ್ಛೇದಿತಳಾಗಿ ಆಶ್ರಯಹೀನಳಾಗಿದ್ದ ಸನ್ಮತಿಯನ್ನು ನಾನು ವರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಚರಾಚರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ನೀಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ನನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಹಕ್ಕು ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಮೂಲಕ ಘೋಷಿಸುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಇತ್ತು.

'ಇದು ಏನು ಅಮರೇಶ?' ನರಹರಿ ಯಾವ ಆತಂಕ ಉದ್ದೇಗವೂ ಇಲ್ಲದ ಕೇಳಿದ.

'ಅದು ಅಷ್ಟೇ ಮಿಸ್ಟರ್ ನರಹರಿ. ನಿನ್ನ ಮಗ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ವಿಚಾರ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈ ಹಳ್ಳಿ ಕೊಂಪೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಇಚ್ಛೆ ಅವನಿಗೆ ಇಲ್ಲ, ಈ ಆಸ್ತಿ ಕೂಡ ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಅವನಲ್ಲಿ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಳೆ ಹಣ ಇದೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಮಾತುಕತೆಯನ್ನು ಕಿವಿಯಾರೆ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡ ನನ್ನ ತಂಗಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈಗ ನೀನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಈ ಹಾಳೆಗೆ ಒಂದು ಸಹಿ ಮಾತ್ರ' ನರಹರಿ ಮೌನವಾಗಿ ವಿಗ್ರಹದಂತೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಅಮರೇಶನೇ ಮಾತಾಡಿದ, 'ನೀನು ಈಯೆರಡು ಹಾಳೆಗಳಿಗೆ ಸಹಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದಾದರೆ, ನಾನು ನಿನಗಾಗಿಯೇ ತಂದಿರುವ ಈ ಗುಳಿಗೆಯನ್ನು ನುಗ್ಗಿಬಿಡು' ಎಂದು ಗುಳಿಗೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ, 'ಅನಂತರದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ನಾನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಹಾಳೆಯಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ 'ನನಗೆ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಜಿಗುಪ್ಪೆ ಉಂಟಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಕಾರಣವೂ ಅಲ್ಲ, ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಲ್ಲ' ಎಂದು ಬರೆದಿತ್ತು.

ನರಹರಿ ಮುಗುಳ್ಳುತ್ತಾ, 'ನನಗೆ ಪ್ರಾಣದ ಮೇಲೆ ಆಸೆಯಿಲ್ಲ. ಆಸ್ತಿ ಸಂಪತ್ತಿನ ಮೇಲೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ತಟ್ಟನೆ ಸಾಯಲು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ನರಹರಿ, 'ಸಹಿ ಈಗಲೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಅಮರೇಶ ತೋರಿಸಿದಲ್ಲಿ ಸಹಿ ಮಾಡಿದ.

'ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯನ್ನು ಈಗಲೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ. ನಾಳೆಯೋ ನಾಡಿದ್ದೋ ಪುರುಸೊತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮಾಡಬಹುದು' ಎಂದು ನಕ್ಕ ಅಮರೇಶ.

'ಸರಿ' ಎಂದು ಎದ್ದು ಹೊರನಡೆದ ನರಹರಿ ಕತ್ತಲಲ್ಲೇ ತೋಟದೊಳಗೆ ನಡೆದು ಒಂದು ಕಡೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ. ಅವನ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಂದ ಅಮರೇಶ, 'ಈ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗ್ಯಾಕೆ ಬಂದೆ ಮಿಸ್ಟರ್ ನರಹರಿ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ನರಹರಿ ಸಶಬ್ದವಾಗಿ ನಕ್ಕು, ಕತ್ತಲೆಗೂ ಬೆಳಕಿಗೂ ಏನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ ಅಮರೇಶ ಎಂದ. ನರಹರಿಗೆ ಮತಿಬ್ಬಂಶವಾಗಿರಬಹುದು, ಆದ್ದರಿಂದ ಏನಾದರೂ ಎಡವಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡಾನು ಎಂದು ಅಲ್ಲೇ ಒಂದಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ನಿಂತ. ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ನಿಂತು ಸುಸ್ತಾಗಿ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೋದ. ಅಮರೇಶ ನರಹರಿಯ ಚಲನವಲನಗಳ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆಯ ಜಗಲಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ.

'ಇಲ್ಲೇಕೆ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತೆ? ಬಾ ಒಳಗೆ ಹೋಗೋಣ. ಏನಾದರೂ ಮಾತಾಡುವುದಿದ್ದರೆ ಮಾತಾಡಬಹುದು' ನಡೆದುದು ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ